

עפ"ג 1750/09/14 - מדינת ישראל נגד יניב לוי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 1750-09-14 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופט מרים סוקולוב
המעוררת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: יניב לוי

פסק דין

בעקבות הסדר טיעון הודה המשיב שבפנינו בשתי עבירות: החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה על סעיף 186(א) לחוק העונשין, וכן החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

באשר לסם, מדובר בהחזקת חשיש במשקל של 33 גרם שהיה מחולק לשתי יחידות. באשר לסכין, נקבע כי מדובר בסכין יפנית. מכח הסדר הטיעון הופנה המשיב גם לקבלת תסקיר שירות המבחן ובדיעבד התסקיר שימש כבסיס עיקרי למסקנתו המשפטית של בית משפט קמא. בית משפט קמא (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) נמנע מהרשעתו של המשיב והטיל עליו צו של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

על החלטתו של בית משפט קמא להימנע מהרשעה וכן על מספר השעות של שירות לתועלת הציבור מערערת המדינה בפנינו. הדגש הושם על שאלת ההרשעה.

לטענת המדינה, המקרה הנוכחי איננו עומד בקריטריונים של סיום הליך ללא הרשעה. באשר לעבירות שמדובר בהן, המדינה מפנה לחומרה שבעבירת החזקת הסכין. הפסיקה, כמו השכל הישר, מצביעים על כך שהחזקת סכין עלולה להיות פעמים רבות פתח לאירועים קשים שבהם נעשה שימוש בסכין, שעל כן רק במקרים חריגים יימנע בית משפט מהרשעה בעבירה מסוג זה. המדינה מפנה לפסיקה בנושא זה, פסיקה עקבית שבה הורשעו נאשמים בעבירת החזקת סכין.

באשר לסמים, המדינה מפנה למשקל החשיש שמדובר בו.

באשר לרכיב הנוסף עליו נשענים בתי המשפט כאשר מדובר בסיום הליך ללא הרשעה, קרי: הפגיעה הקונקרטית בנאשם שמדובר בו והאיזון בין פגיעה זו לאינטרס הציבור, המדינה מפנה לכך שלא נגרם למשיב כל נזק קונקרטי,

המשיב רק התחיל בלימודיו אם בכלל ואין מדובר במי שיאבד כרגע את מקום עבודתו בשל ההרשעה.

הסנגור עותר מטבע הדברים שלא להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. באשר לסכין, הסנגור מפנה לכך שמדובר בסכין יפנית, יש להתחשב בכך לענין הערכה בדבר חומרת העבירה. לענין הסם, מפנה אותו הסנגור לכך שככלל נוהג היועמ"ש שלא להגיש כתבי אישום בגין עבירה ראשונה של החזקת סם לשימוש עצמי. כך היה מקום לנהוג גם במקרה הנוכחי ומשנמנע בית משפט קמא מהרשעה, תרגם הנחיה זו לכלל המציאות והנסיבות המשפטיות הקונקרטיות שעמדו בפניו.

בשורה התחתונה, העתירה היא כמובן שלא להתערב ולהותיר את החלטתו של בית המשפט בעינה.

נראה לנו כי לא יכול להיות ספק בכך שלא זהו המקרה לסיום הליך ללא הרשעה. איננו רואים לחזור בהרחבה על מושכלות היסוד בתחום זה, קרי: העובדה שעבירה פלילית ככלל - הרשעה בצידה ורק במקרים חריגים ומועטים יימנע בית המשפט מכך:

לענייננו, מקובל עלינו כי המשיב אדם נורמטיבי לאורך מרבית שנותיו ולמעט האירוע שבפנינו, אין לו הרשעות קודמות, אלא שבכך איננו חריג. כל מי שלגביו נשקלת האפשרות לסיום ההליך ללא הרשעה, הוא אדם ללא הרשעות קודמות שאחרת חזקה על בית המשפט שלא יטה לסיים את ההליך בדרך זו.

הסנגור פירק את כתב האישום לשתי עבירות ודן בכל אחת מהן בנפרד. הבעייתיות בעתירתו של הסנגור נעוצה בשילוב של שתי העבירות באותו אירוע, כמו גם בנסיבות הפרטניות של כל אחת מהעבירות.

באשר לסכין, המשיב הודה בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. אנו טורחים לשוב ולציין זאת משום שבית משפט קמא אמר כדלקמן: "אני לוקחת בחשבון את טענת הנאשם כי הסכין שימשה אותו לצורכי עבודה, טענה שלא יכול היה להוכיח במידה הנדרשת ממנו ולכן לקח אחריות על העבירה המיוחסת לו...". מן האמור לעיל עולה כאילו פקפק בית משפט קמא בשאלת "אי הכשרות" של החזקת הסכין. לכך לא היה מקום. משהודה המערער בהחזקת סכין למטרה לא כשרה, כך יש לראות את ההחזקה. מקובל עלינו כי יש משמעות לאפיונה של הסכין, לא הרי סכין "אימתנית" מתקבעת בעלת להב גדול וכיו"ב כסכין יפנית, עדיין לענין כשרות ההחזקה, החזקת סכין היא החזקת סכין וכך יש לראות זאת.

באשר לסמים, מדובר בכמות גדולה ומשמעותית. אנו ערים לכך כי מדובר בחשיש ולא בסם קשה יותר, אולם את מה ש"החסיר" המשיב באשר לסוג הסם "השלים" בהינתן הכמות שמדובר בה. אנו מזכירים כי הכמות היתה מחולקת לשתי יחידות.

השילוב בין שתי העבירות מצביע על כך שלא ניתן לראות את האירוע כולו בקלות, שעל כן, כפי שפתחנו ואמרנו, לא ניתן להימנע מהרשעה בתיק זה.

לא שוכנענו גם באשר לפגיעה קונקרטית ואפילו לא לפגיעה כלשהי. המשיב כרגע התחיל בלימודיו, גם אם אנחנו מקבלים את דבריו, בתסקיר שירות המבחן נאמר כי המשיב הודיע לקצין המבחן כי הוא נרשם ללימודי מכינה קדם אקדמאית. ממכינה קדם אקדמאית עד לרכישת מקצוע שבו ההרשעה תחסום את דרכו רב המרחק ולא זהו המקרה

שהפגיעה האפשרית יכולה לשאת על גבה את משקל התיק.

התוצאה היא כי אנו מקבלים את ערעור המדינה ומרשיעים את המשיב בעבירות שיוחסו לו. איננו מגדילים את הענישה ומספר השעות שקצב בית משפט קמא לשירות לתועלת הציבור יישאר בעינו.

שמענו מפּי המשיב כי סיים לבצע את השירות לתועלת הציבור, שעל כן אין כל התערבות בענישה.

ניתן והודע היום ט"ו שבט תשע"ה, 04/02/2015 במעמד הנוכחים.

**דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד**

ג'ורג קרא, ס"נ

מרים סוקולוב, שופטת